

Препорака бр. 181

Препорака за спречување на поголеми индустриски несреќи, 1993 г.

Генералната конференција на Меѓународната организација на трудот,

свикана во Женева, од страна на Управниот орган на Меѓународната канцеларија на трудот, на 80-та сесија, одржана на 2 јуни 1993 година и

одлучувајќи за донесување на одредени предлози во поглед на спречувањето поголеми индустриски несреќи, што претставува четврта точка на дневниот ред на сесијата и

утврдувајќи дека овие предлози ќе бидат во форма на Препорака за дополнување на Конвенцијата за спречување поголеми индустриски несреќи, 1993 година;

на дваесет и втори јуни илјада деветстотини деведесет и третата година, ја донесе следната Препорака, којашто може да се цитира како Препорака за спречување на поголеми индустриски несреќи, 1993 година:

1. Одредбите од оваа Препорака се применуваат во врска со одредбите од Конвенцијата за спречување на поголеми индустриски несреќи, 1993 година (во понатамошниот текст „Конвенција“).

2. (1) Меѓународната организација на трудот, во соработка со релевантните меѓународни владини и невладини организации, уредува меѓународна размена на информации во врска со:

(а) добрите практики за безбедноста во поглед на инсталациите што вклучуваат голема опасност, вклучувајќи и управување со безбедноста и безбедносни процеси;

(б) поголеми несреќи;

(в) лекции научени од избегнати несреќи;

(г) технологии и процеси што се забранети од безбедносни и здравствени причини;

(д) медицински организации и техники за справување со последиците од поголеми несреќи;

(ѓ) механизми и процедури што ги користат надлежните органи за спроведување на Конвенцијата и на оваа Препорака.

(2) Земјите-членки, во рамки на нивните можности, доставуваат информации до

Меѓународната канцеларија на трудот за прашањата наведени во потстав (1).

3. Националната политика што е предвидена во Конвенцијата и националните закони и прописи или другите мерки што треба да се спроведуваат, до степенот што се смета за соодветен, треба да се засноваат на Кодексот за работа на МОТ за спречување на поголеми индустриски несреќи, објавен во 1991 година.

4. Земјите-членки треба да изготват политики што имаат за цел справување со ризиците и опасностите за поголеми несреќи, како и со нивните последици во секторите и дејностите што се исклучени од полето на примена на Конвенцијата, во согласност со член 1, став 3 од неа.

5. Препознавајќи дека поголемата несреќа може да има сериозни последици врз човечкиот живот и животната средина, земјите-членки треба да охрабрат воспоставување на системи за компензирање на работниците, што е можно побрзо по настанот, како и соодветно справување со влијанието на јавноста и животната средина.

6. Во согласност со Трипартитната декларација за принципите во врска со мултинационалните претпријатија и социјалната политика, донесена од страна на Управувачкото тело на Меѓународната канцеларија на трудот, националното или мултинационалното претпријатие со повеќе од една подружница треба да биде обврзано да обезбедува безбедносни мерки во однос на спречувањето на поголеми несреќи и контролата на настаните што може да доведат до поголема несреќа, без дискриминација, за работниците во сите свои подружници без оглед на местото или земјата во која тие се наоѓаат.